

רע"פ 9038/15 - מוחמד סרחאן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 9038/15

לפני:

מוחמד סרחאן

ה牒:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד, מיום 20.12.2015, בעפ"ג
14-11-34572, שניתן על ידי כב' השופטים א' טל –
נשיא; ז' בוסתן; וד"ר ש' בורנשטיין

בשם המ牒: עו"ד ירון פורה

בשם המשיבה: עו"ד דורון נגרין

החלטה

1. לפני בקשה רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים א' טל – נשיא; ז'
bosstn; וד"ר ש' בורנשטיין), בעפ"ג 14-11-34572, מיום 20.12.2015, בגין נדחה ערעורו של המ牒 על גזר דין
של בית משפט השלום ברחוות ע' רון-סגן, בת"פ 14-04-13775, מיום 22.10.2014.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

2. לפי עובדות כתוב האישום, אשר הוגש נגד המבוקש, ביום 21.6.2014, בשעה 20:30, נהג המבוקש את רכבו, בכביש 40, ללא רישיון כדין. המבוקש הינו "תושב אזור", ללא היתר שהוא או תעסוקה בישראל. באותה הנסיעה, הסיע המבוקש ברכבו את יאסר שעביבון, אשר גם הוא "תושב אזור", ללא היתר שהוא או תעסוקה בישראל. בגין מעשים אלו, יוחסו למבוקש העבירות הבאות: הסעה של תושב זר השוהה בישראל שלא כדין, לפי סעיף 12א(ג) לחוק הכנסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: חוק הכנסה לישראל); כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכנסה לישראל; עבירה של נהיגה ללא רישיון, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]. למען השלמת התמונה, יצוין, כי המבוקש נשוי, משנת 2009, לאזרחות ותושבת ישראל, ולהם שלושה ילדים, קטיניהם. המבוקש קיבל בעבר אישורי כניסה לישראל, בכספי לבקר את אשתו וילדיו.

3. ביום 22.10.2014, הורשע המבוקש, על בסיס הודהתו בהסדר טיעון, בעבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום. בהסדר הטיעון, הסכימו הצדדים על קר שיטול על המבוקש עונש של מאסר על תנאי, וכי יחולט רכבו. הצדדים לא הגיעו להסכמה באשר לעונש המאסר לריצוי בפועל, והמשיבה טענה, כי ממשך המאסר לריצוי בפועל, צריך לעמוד, בעניינו של המבוקש, על 3 חודשים.

בגזרת דין של המבוקש, התחשב בית משפט השלום בנסיבות בהן בוצעה העבירה. לטענתו של המבוקש, הוא נסע באותו יום לבקר את אשתו בבית החולים, יחד עם דודה של אשתו, התושב הזר אותו הסיע ברכבו. בית משפט השלום התחשב גם בכך שהמבוקש קיבל בעבר אישורי כניסה לתחומי מדינת ישראל; ובכך שיש למבוקש רישיון נהיגה של הרשות הפלסטינית, אשר אינו תקף בתחום מדינת ישראל. מנגד, הדגיש בית המשפט, כי המעשים שביצע המבוקש פוגעים בRibonot המדינה, ובשלום הציבור. על כן, קבע בית משפט השלום כי מתחם הענישה יעמוד על 9-3 חודשים מאסר. בהמשך, התייחס בית המשפט לנסיבות אשר אין קשרות בביצוע העבירה, ובין היתר, להיעדר עבר פלילי בעניינו של המבוקש; להודאתם בעבירות המיחוסות לו; ולנסיבות המשפחה הייחודיות שתוארו לעיל. על בסיס שיקולים אלו, גזר בית משפט השלום על המבוקש את העונשים הבאים: 3 חודשים מאסר לריצוי בפועל, מהם ינוכו חמשת ימי מעצרו של המבוקש (6.4.2014-10.4.2014); 5 חודשים מאסר על תנאי, לבב יעבור, למשך 3 שנים, עבירה כלשהי לפי חוק הכנסה לישראל, או עבירה של נהיגה ללא רישיון; התחייבות בסכום של 3,000 ל"י, כי המבוקש לא יעבור, למשך שנתיים, עבירה לפי חוק הכנסה לישראל; וכן, הורה בית משפט השלום על חילופם רכבו של המבוקש.

4. ביום 20.12.2015, דחה בית המשפט המחויז מרכז-lod את ערעורו של המבוקש על גזר דין, ותואר התיצבותו של המבוקש, לריצוי מאסרו בפועל, נקבע ליום 15.2.2016.

הבקשה לרשות ערעור

5. ביום 29.12.2015, הוגשה הבקשה לרשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחויז. המבוקש טען, כי במקרה דנן, עולה שאלת משפטית רחבה היקף, הנוגעת ל"מתחם ענישה ומדיניות ענישה עת עסקין בנאיםים שלא אישורי שהיה הנושא לאישה בעלת אזרחות ישראלית הגרה בישראל". הוסיף וטען המבוקש, כי בעניינו, עולה חשש לאין צדק הנגרם לו בהליך המשפטי, וזאת,عقاب הטלת עונש "בלתי סביר ובלתי מידתי" שאינו מתחשב ונוטן משקל למדם האנושי ולרקע לביצוע העבירה – מפגש עם אשתו הישראלית".

לגופו של עניין, טען המבוקש, כי לא ניתן בערכאות הקודומות, משקל ראוי לנסיבות לקולה אשר עומדות לצרכו,

עמוד 2

ובין היתר, להיעדר עבר פלילי בעניינו; אך שכניסתו לישראל לא נעוצה במניע כספי, אלא נעשתה עקב ביקור משפחתי; להודאותו ונטילת האחריות על מעשיו; אך שהוא מחזיק ברישון נהיגה פלסטינאי וסביר בתום לב שהוא יכול להנוג בנסיבות מתחומי מדינת ישראל; וכן שהוא קיבל אישורי כניסה לישראל בעבר. בפרט, ציין המבוקש, כי "בית משפט קמא לא נתן משקל ראוי למצוות הבלתי נסבל וקשה של המערער [המבקש-א.ש.] שמחד אשתו וילדיו הינם ישראלים ומאידך, הוא אינו בעל אישור כניסה קבוע לתחומי מדינת ישראל". לטענת המבוקש, במסגרת הסדר הטיעון בין לבין המשיבה, הוא הסכים לחייב רכבו, מתוך ציפייה שבית המשפט יתחשב בו, עקב כר, לעניין רכיב המאסר בפועל. ואולם, למורת הנسبות המינוחדות ויצאות הדוף שהמקרה דן מגלה, הותיר בית משפט קמא את עונש המאסר בפועל של 3 חודשים שהוא רף העונש העליון לו עתירה המשיבה בבית משפט השלום". על בסיס האמור, סבר המבוקש, כי יש ליתן לו רשות לערער, לקבל את הערעור לגופו, ולהקל בעונשו באופן שיושת עליון עונש של מאסר על תנאי בלבד, ללא רכיב המאסר לריצוי בפועל.

תגובה המשיבה לבקשת

6. ביום 13.1.2016, הגישה המשיבה את תגובתה לבקשת רשות ערעור. לטענתה, הבקשה איננה עומדת בקריטריונים אשר נקבעו למtan רשות ערעור, לאחר והבקשה עוסקת בנסיבותו האישיות של המבוקש בלבד. לגופו של עניין, המשיבה צינה, כי בית משפט השלום שקל את השיקולים לקולה, אשרמנה המבוקש בבקשתו, וכי העונש אשר הושת על המבוקש, אינו חריג ממדיניות הענישה המקובלת במקרים דומים. באשר לטענותו של המבוקש, כי בית משפט השלום קיבל את "רפ' העונש העליון לו עתירה המשיבה", טענה המשיבה כי עמדתה העונשית, לפיה יש להשית על המבוקש 3 חודשי מאסר לריצוי בפועל, הובעה במסגרתה הסדר טיעון בין הצדדים, ובו נלקחו בחשבון השיקולים הרלוונטיים לקולה ולחומרה, ובפרט, נלקחו בחשבון נסיבותו המשפחתיות החריגות. על כן, טענה המשיבה, כי יש לדוחות את הבקשה לרשות ערעור.

דיון והכרעה

7. הבקשה שלפניי איננה עומדת באמות המידה שנקבעו למtan רשות ערעור ב"גלאול שלישי" ועל כן דינה להידחות. הבקשה אינה מעלה שאלת משפטית כבדת משקל, אשר חורגת מעניינים של הצדדים להילך; וכן, לא עולה במקרה הנדון, חש לאי צדק או לעיוות דין אשר נגרם למבקר בהליך המשפטי (רע"פ 271/16 שפיר נ' מדינת ישראל (17.1.2016); רע"פ 157/16 פלוני נ' מדינת ישראל (14.1.2016); רע"פ 117/16 מעוז נ' מדינת ישראל (11.1.2016)). כמו כן, איני סבור, כי העונש אשר הושת על המבוקש, חריג חריגה ממשמעותית ממדיניות הענישה הנוגאת במקרים דומים (רע"פ 8751/15 אוזנה נ' מדינת ישראל (11.1.2016); רע"פ 99/16 מוטлик נ' מדינת ישראל (31.12.2015); רע"פ 8977/15 עוז נ' מדינת ישראל (5.1.2016)).

8. אתייחס בקצרה לטענותו של המבוקש, וזאת, בבחינת מעלה מן הצורך. ראשית, התרשםתי, כי בית משפט השלום שקל, כדברי, את השיקולים לקולה בעניינו של המבוקש, וכי נסיבות חיו המינוחדות של המבוקש לא נעלו מעינו של בית המשפט. שנית, טענותו של המבוקש, לפיו הוא ציפה להקלה בעונש המאסר לריצוי בפועל, עקב הסכמתו, במסגרתה הסדר טיעון, לחילוט רכבו, איננה מבוססת, אחר והובהר למבקר, כי בית המשפט איננו מחויב להסכמות הצדדים שהושגו במסגרתה הסדר הטיעון. סבורני, כפי שטענה גם המשיבה, כי העונש לו היה טעונה בדיון בבית משפט השלום, שקל בתוכו את הנסיבות לקולה, בעניינו של המבוקש, ואני מהווים "רפ' עליון", כי אם "רפ' תחתון"

במתחם הענישה בעבירות שביצע המבוקש.

9. נסיבות חייו של המבוקש, אף שהן נוגעות לב, אין מצדיקות ביצוע עבירות פליליות, וביתר שאת אמרים הדברים, שעה שמדובר בעבירות אשר מסכנת את ביטחונה של מדינת ישראל.

10. על כן, דין הבקשה להידחות. המבוקש יתיצב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 15.2.2016 עד השעה 10:00 בבית סוהר "הדרים", או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעוזת זהות או דרכון ועותק מהחלהה זו. על המבוקש לתאמם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למין מוקדם, עם ענף אבחן ומין של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, ט' בשבט התשע"ו (19.1.2016).

ש 1 פ ט